

David Jou dedica un poemari als qui “es troben amb el gust de parlar sobre Déu”

Dm, 8/11/2016 per Catalunya Religió

(CR) “Una exploració espiritual sense pretensió teològica”. Així ha definit el seu darrer poemari, [Cartografies de Déu](#), el físic i poeta **David Jou**. Editat per Viena, s'inspira en temes del judaisme, el cristianisme i l'islam. El teòleg Antoni Matabosch l'ha presentat aquest dilluns a la Sala Pere Casaldàliga de la Llibreria Claret, a Barcelona.

“El llibre és una obra de diàleg clar i directe”. Ho ha assenyalat un dels impulsors del Grup de Treball Estable de les Religions (GTER) i fundador i president emèrit de la Fundació Joan Maragall. El teòleg **Antoni Matabosch** ha recordat un article recent de **Gabriel Magalae**, que defensava com “la gran tradició espiritual mil·lenària catalana és d'una gran visió, il·lustrada, que es transforma en acció social i que és seriosa i rigurosa”.

L'ha citat durant la presentació per afirmar que coincideix plenament amb [aquest autor](#): Jou és un bon exponent aquesta tradició. “L'obra espiritual mil·lenària catalana està present entre nosaltres”, ha reconegut.

L'autor ha explicat que el llibre [Cartografies de Déu](#) és “un petit homenatge a **Ramon Llull** i al *Llibre del gentil i dels tres savis*”. Ho ha dit destacant “l'empatia i la proximitat interreligiosa” dels qui “es troben amb el gust de parlar sobre Déu”.

Des del diàleg intercultural

Matabosch ha situat l'obra de Jou en el conjunt més ampli de les relacions interreligioses. I en concret, com una “aportació des del diàleg intercultural”. El poemari, ha dit, “se situa en el conèixer i el comprendre, i vol trobar bases comunes i vol respectar la diferència”.

El llibre expressa una necessitat de conèixer l'altre, que neix de la pròpia experiència religiosa de l'autor: “Des de la pròpia identitat cristiana vol fer-ne un diàleg interreligiós”, ha explicat Matabosch. L'aproximació, però, no la fa des d'un “model teològic” sinó que hi practica un “diàleg sobre continguts”.

Poesia per al diàleg interreligiós? No és freqüent

L'elogi cap a l'autor no s'ha fet esperar: “Aquest llibre és com diamant: és petit i preciós”. I l'ha descrit com a “obra d'un gran creient, intel·lectual i poeta”. Què fa especial o particular aquest llibre? Segons Matabosch, el registre escollit: “Hi ha poesia religiosa en totes les religions, però fer un diàleg d'entesa i coneixement a través de la poesia no és freqüent”.

Matabosch considera que “la poesia és un àmbit privilegiat” per expressar el

misteri de Déu: “És molt més propi de poder expressar allò que és inefable a través de la poesia, més que no pas amb paraules estrictament del llenguatge teològic”. Però ha reconegut no conèixer d'altres experiències poètiques de diàleg interreligiós.

En els 35 poemes hi tenen cabuda el judaisme, l'islam i el cristianisme amb l'objectiu “d'apreciar, compartir i aprendre” el si d'aquestes tres religions. David Jou ha parlat, per exemple, de 'Vespre del ramadà'. Un poema amb un “toc proper, un caliu emocional” que neix d'una trobada amb un estudiant creient que venia del Marroc.

L'autor ha explicat que el llibre [*Cartografies de Déu*](#) és “un petit homenatge a **Ramon Llull** i al *Llibre del gentil i dels tres savis*”. Ho ha dit destacant “l'empatia i la proximitat interreligiosa” dels qui “es troben amb el gust de parlar sobre Déu”.